

stræ clarissimus, cum dispensatorem suum Lippum nomine, de suo locupletatum nosceret, cogitans non parvam pecuniam ab eo per ludam exigere, submittit qui ad eum tunc absentem pergeret, & Domini verbis pecuniam flagitaret, stetit in dubio dispensator, literas Castrutij non videns, quamuis in varietate negotiorum, quod in illo viro verissimum erat ommissum diceretur: statuit tandem inconsulto Domino nihil agere. Cuius voluntatem cum per literas exquireret, ille scripsit tam ambiguas tamque supplicibus verbis, ut licet superficie affirmationem claram continere viderentur, introrsus tamen ad utrumlibet hæcti possent. In fine verborum addidit: Ut petitam à te pecuniam numeres omnino volumus: hoc autem tantæ primæ literæ confusione scriptum erat ut non magis nolimus, quam volumus legi posset. Lippus literas Domini iubentis, cum verbis nunciij petentis conferens, pecuniam numeravit interiecto tempore cū rationes redderet negabat Castrutius iussu suo traditam pecuniam, Lippus literam manu eius scriptam proferebat, Castrutius illam relegens, suam quidem

NON